

נמשכות ההתנכלויות למוסקי הזיתים

מסיק הזיתים בגדה נמשך ועימו מעשי ההתנכלות מצד מתנחלים וחיילים. להלן רשימה חלקית של מקרים בהם הופרע קיומו של מסיק הזיתים, לעיתים תוך שימוש באלימות:

- **13.10.02, סינג'ל, אזור רמאללה:** שני מתנחלים, האחד רעול פנים וחמוש בסכין והשני חמוש ברובה, איימו על קבוצת מוסקים מהכפר לעזוב את המטע. הם קיללו אותם וקרעו את שקיות הזיתים שהמוסקים הספיקו לאסוף.
- **18.10.02, אל-ח'אדר, אזור בית לחם:** מתנחלים חלים מאפרת כרתו קרוב למאה עצי זית השייכים לתושב הכפר. ארבעה מתנחלים חמושים מנעו ממנו ומבני משפחתו לאסוף את הזיתים. קצין הביטחון של אפרת איפשר לסלאח ולמשפחתו לעבוד במטע במשך שלוש שעות. כשעזבו את המטע עם היבול, ירו לעברם מתנחלים. למחרת חזרו בני המשפחה למסוק את הזיתים, הפעם עוכבו על ידי חיילים במשך כשעה וחצי. כשהצליחו לבסוף להיכנס למטע, ירו לעברם מתנחלים.

- **19.10.02, עבא, אזור ג'נין:** תושבי הכפר יצאו למסוק זיתים לאחר שווידאו כי יציאתם תואמה עם מפקדת התיאום והקישור. למרות זאת, לאחר כשעה וחצי הגיעו חיילים למקום והורו להם לשוב לבתיהם.

• **21.10.02, תורמוס ע'א, אזור רמאללה:** מתנחלים, חלקם רעולי פנים, תקפו קבוצת מוסקים. הם הכיחו אותם, ירו באוויר, יידו עליהם אבנים ושרפו שמונה מכוניות השייכות לחקלאים. כתוצאה מהמכות, פונה אדם בן 72 לטיפול בבית החולים.

• **22.10.02, עורתא, אזור שכם:** מתנחלים חמושים ירו לעבר מוסקי זיתים מהכפר. המוסקים נמלטו אך חזרו אחרי שהמתנחלים עזבו. לאחר זמן קצר, הגיעו חיילים למטע והורו לחקלאים לעזוב את המקום תוך שהם יורים באוויר.

• **23.10.02, בורין, אזור שכם:** מתנחלים ירו לעבר קבוצת חקלאים שעסקו במסיק. החקלאים ברחו לבתיהם. חיילים שעברו לידם בגיפי צבאי שאלו אותם, מה קרה. כשסיפרו להם החקלאים על הירי של המתנחלים, הורו להם החיילים לשוב לבתיהם.

חיילים ושוטרי מג"ב היכו איש צוות רפואי

ב-23.9.02 יצא ג'יהאד איבכיס מביתו ביטא לע-בודתו כאח בבית החולים לילדים בחברון. בסביבות השעה 7:30 בבוקר הגיע איבכיס לבית החולים. שוטרי משמר הגבול, שעמ-דו בפתח בית החולים, שאלו אותו לאן הוא הולך והוא השיב שהוא הולך לעבוד בבית החולים. השו-טרים הודיעו לו כי באזור מוטל עוצר והורו לו לשוב לביתו, למרות שהוא הציג בפניהם את תג העובד שלו ולמרות שכבר היה בפתח בית החולים. לאחר שנאס-רה כניסתו, המתין איבכיס לרכב שיעבור במקום ויח-זיר אותו לביתו. כשהבחין אחד משוטרי מג"ב כי איבכיס עדיין נמצא במ-

קום, הוא כיוון אליו את נשקו ואיים עליו שיעצור אותו. איבכיס הסביר לשוטרים כי הוא ממתין לרכב. על שהתרחש בהמשך, הוא סיפר בעדותו לבצלם: "השוטר גרר אותי בחול-צה לכיוון הגיפי ודחף אותי לתוכו. הוא היכה אותי בקת הנשק שלו על השוק השמאלית וסטר לי על הפנים כשהוא מקלל בג-סות".

השוטרים לקחו את איב-כיס למחסום צה"ל, סמוך למערת המכפלה. שם, הצמידו אותו ארבעה חי-לים לדלת ברזל. לדבריו, "אחד מהם פיסק לי את הרגליים, אחר הרים את הראש שלי לכיוון הדלת,

ואחר התחיל להכות אותי ולבעוט בין הרגליים... אחר כך, החיילים הורו לי לשבת. ניסיתי להסביר להם שלא עשיתי כלום, שאני אח. גם הצגתי בפי-ניהם את התעודה. אבל הם לא השתכנעו ולא שחררו אותי".

במשך למעלה משעה, נאלץ איבכיס לשבת במקום ורק בסביבות השעה 9:30 שח-רו אותו החיילים והורו לו לשוב לביתו. איבכיס ביקש מהם שיוודיעו לאנשי מג"ב על שחרורו על מנת שלא יעצרו אותו שוב, אך החיילים סירבו. לבסוף, עזב איבכיס את המקום בלווי של אנשי הנוכחות הזמנית (TIPH).

שלושה נידונו למוות ברש"פ

בחודש שעבר נידונו למוות ברשות הפלסטינית ווליד מחדייה, אמין חלפאללה וחידר ר'אנס, לשעבר עו-בד ארגון בצלם. הוצאתם להורג תוכל להתבצע רק לאחר שראש הרשות הפל-סטינית, יאסר ערפאת, יחתום על גזרי הדין. השלושה הורשעו בשיתוף פעולה עם ישראל. עד היום נידונו למוות 18 חשודים באשמה זו. שניים מהם הוצאו להורג. עונש המוות הוא הפרה בוטה של זכות האדם הבסיסית ביותר - הזכות לחיים. בנוסף, הה-

חינוך מיוחד בחברון

כ-30 אלף תושביו הפלס-טיניים של אזור H2 בחב-רון, הנמצא בשליטה ישר-אלית מלאה, נתונים להת-קפות חוזרות ונשנות של מתנחלי העיר, השתלטות של הצבא על בתים, הגנ-בות גורפות על התנועה וסגירת חנויות בצווים צב-איים. כל אלה גרמו לרבים לעזוב את האזור. מערכת החינוך היא מהנפ-געים העיקריים. עם תחי-לת האינתיפאדה, באוקטו-בר 2000, השתלט צה"ל על שלושה בתי ספר, בהם הוא לא מאפשר את קיום הלימודים זו שנת הלימו-דים השלישית.

אולם קשיים רבים מוע-רמים גם על בתי ספר האחרים. בנוסף לימי העו-צר הרבים, בהם לא מתקיימים לימודים כלל, מתקשים תלמידים ומורים להגיע לבתי הספר גם בימים רגילים. לעיתים קרובות, הם מעוכבים על ידי חיילים במחסומים. פריאל אבו הייכל, מנהלת בית ספר יסודי לבנות, סי-פרה לבצלם כי אחת הבע-יות המרכזיות ממנה סובל בית ספרה היא התנכלויות חוזרות ונשנות מצד מתנח-לים. ב-8.10.02 נאלץ צוות בית הספר לבקש מחיילים להגן על התלמידות בדרכן לביתהן, לאחר שבאותו

יום התנכלו מתנחלים לתושבי שכונה סמוכה. חיילים אמנם הגיעו, אך כשחמש מתנחלות תקפו בדרך את התלמידות, במקום לספק את ההגנה הנדרשת המליצו החיילים לתלמידות ולמורות לשוב לבית הספר. כמה ימים לאחר מכן, הגיעו מתנח-לים לבית הספר באישון לילה. הם כתבו כתובות נאצה על הקירות ושרבו חלונות. ב-19.10.02, עם הישמע הצלצול המודיע על סיום יום הלימודים, החלו מתנחלים ליידות אבנים על בית הספר ועל התלמידות שהחלו לצאת ממנו. חלק מהתלמידות חזרו לתוך המבנה, חלקן ברחו לרחובות הסמוכים. התלמידות הצליחו לצאת מבית הספר כעבור כחצי שעה בלווי של אנשי הנו-כחות הבינלאומית הזמנית (TIPH).

בעיה נוספת היא הקושי להעביר ציוד ואוכל לבית הספר. גם אם החיילים מאפשרים לבסוף את מעברן של התלמידות והמורות, הם מונעים את מעברם של הספקים. ב-15.10.02, לדוגמה, לא הורשה הספק של מזון בית הספר לעבור במחסום בעיר והתלמידות נותרו ללא מזון במשך היום.